

יגל ויתבי

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
אמונה תמימה
מפתח לנסים

05 מדבר מנסיון
הם ראו בי
ילד בעייתי

07 הרב משה פינטו
חינוך ליראת ה'
ולאהבתו

10 הרבנית מיטל דאודי
האם אני מאמינה באמת?

14 לומדים עם יגל וליבי
כיבוד הורים

פרשת כי תבא

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי לוח "אור החיים"
18:32	18:33	18:31	18:33*	כניסת שבת
19:22	19:22	19:21	19:23	יציאת שבת
20:07	20:08	20:06	20:09	ר"ת

*בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:13

עלון מספר
466
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

השמיים הם הגבול לגבי מה שאתה מסוגל

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

אמונה תמימה מפתח לנסים

מפורש? מה עשית כדי שתצליח
לעבור עם הגרטל את הנהר?
אמר להם: "אמונה תמימה".

שורש כל הרע

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך
בשמחה ובטוב לבב מרוב כל".

בפרשתנו, יש ברכות וקללות. אם
אדם ישאל: "רבונו של עולם, למה
באו כל הקללות האלה? למה באים
כל כך הרבה דברים רעים?"

התשובה היא: הסיבה העיקרית,
בגלל שלא עבדת אותו בשמחה
ובטוב לבב. מה זה "טוב לבב"? זה
אחד עם לב טוב לא רק לי, גם טוב
לאחרים - זה נקרא לב טוב.

הקדוש ברוך הוא אומר: היה לך טוב
לבב, היה לך מרב כל - ובכל זאת
לא עבדת אותי בשמחה. לכן באו
הצרות.

שורש כל הרע שבעולם מתחיל
בריקנות ודכאון. מתי אדם נכשל
בעבירות? כאשר הוא שרוי בדכאון,
כשהוא מרגיש ריקנות, כשהוא לא
בשמחה. אדם שטוב לו בביתו, עם
אשתו והילדים, והכל בסדר - אין
סיבה שיכשל.

כמו כן אדם שגונב. מתי אדם גונב?
כאשר לא די לו מה שיש לו. ילד
ממוצע שאביו נותן לו כל מה שחסר
לו - אין לו סיבה לגנוב מהמכולת
ארטיק!

מתי הילד ילך לגנוב? כשאבא שלו
לא נותן לו מספיק ממתקים, כשאין
לו מספיק אוכל בבית, כשאין לו
מספיק כסף. אז היצר הרע קופץ -
יש לו חוסר, אז הוא הולך לגנוב.

אותו דבר לשון הרע. מתי אדם מדבר
לשון הרע? כשטוב לו - הוא לא
מדבר לשון הרע. כלומר כשיש לי
שיחה נעימה עם מישהו, על משהו
עמוק, משהו שמאתגר אותי - האם
יש לי סיבה בעולם עכשיו להעביר

"את ה' האמרתי היום להיות לך
לאלה-ים וללכת בדרכיו".

בפסוק זה מגלה לנו הקדוש ברוך
הוא יסוד נפלא: תחילה "את ה'
האמרתי" - הצהרת האמונה, ורק
אחר כך "וללכת בדרכיו" - המעשה.

מבאר הרמב"ן: כיון שקבלתם
עליכם כל התורה הנה גדלתם השם
ורוממתם אותו שיהיה הוא לבדו לכם
לאלה-ים. כלומר, בעצם ההצהרה
"את ה' האמרתי" אנו מרוממים את
השם ומשחררים כח אלוקי בעולם!

האמונה התמימה היא המפתח
שפותח את כל המנעולים בעולם!
כאשר אדם מצהיר בלב שלם "את ה'
האמרתי" בלי שאלות ובלי חקירות,
הוא זוכה שהקדוש ברוך הוא
יעשה עבורו דברים שנראים בלתי
אפשריים.

הקדוש ברוך הוא, ישתבח שמו לעד,
הוא יכול הכל. גם אם לנו זה נראה
אבוד, גם אם לנו זה נראה קשה, גם
אם לנו נראה שההצלחה שלנו כמעט
בלתי אפשרית - אומר לך הקדוש
ברוך הוא: "אצלי זה כן אפשרי".

מה עלינו לעשות? אמונה תמימה!
איך מגיעים לאמונה תמימה? אל
תשאלו בחיים שלכם שאלות על דרכי
בורא עולם. לפעמים אנחנו שואלים
"איך?" לפעמים אנחנו אומרים
"מאיפה זה יבוא? איך זה יסתדר?"
זה בלתי אפשרי, זה לא הגיוני" - אין
הגיון אצל הקדוש ברוך הוא.

הצדיקים הגדולים ביותר בעולם היו
האנשים התמימים ביותר בעולם.
הבעל שם טוב הקדוש, פעם אחת
הגיע לנהר. לא היתה סירה, לא היה
כלום. הוא לקח את הגרטל, שם אותו
על הנהר, עמד עליו, אמר לתלמידים
שלו: "תעמדו גם אתם", ועברו את
הנהר.

התלמידים שלו ניגשו אליו אחרי
זה ושאלו אותו: "רבנו, ילמדנו:
איזו כוונה עשית? אמרת איזה שם

התחזקתי מכאן

מצאתי את עצמי

שלום רב לכם

אני בחור ישיבה הלומד בבני ברק חצי יום בישיבה חצי יום בבית. בארבע שנים האחרונות עברתי תקופות קשות מאוד מבחינה אישית ומשפחתית. היה לי חבר ששיכנע אותי לבוא לשיעורים של הרב בימי שלישי, ואז התחיל תהליך מטורף בחיי. השיעורים של הרב יגאל בימי שלישי ריפאו אותי משיעור לשיעור עד שהצלחתי להתגבר על הקשיים המטורפים שהיו לי. הייתי 'נכה' בלי הגזמה מבחינה נפשית ואישית.

הייתי 'נכה' בלי הגזמה
מבחינה נפשית ואישית.

הרב פשוט ריפא אותי עם המילים הפשוטות שלו. אני עדיין מתמודד כל יום מחדש אבל גם מנצח כל יום מחדש וזה בזכות הרב!!! כמוני יש עוד הרבה בחורי ישיבה שחייבים את חייהם לרב!

רק רציתי שהרב ידע שהוא לא רק מציל ומחזק חוזרים בתשובה, אלא גם מונע ירידה חלילה... לאדם כמוני. אוהב אותך הרב אהבת עולמים!!!

וכל הכבוד לך על כל מה שאתה עושה למען עם ישראל...

התחזקתם מהרב?

שלחו לנו ונפרסם בעלון <

anateamalon@gmail.com

משלחן רבנו

לכבוד מורי ורבי, שר
האמונה והבטחון, הגאון
רבי יגאל כהן שליט"א.

כמה פעמים שהיתי
במלון, ורציתי להעלות

מאכלים מחדר האוכל לחדר השינה - כגון מעדנים וכיוצא בזה
- כדי שיהיה לילדים מה לאכול במשך היום עד ארוחת הערב.
אלא שבכניסה לחדר האוכל מוצב שלט גדול האוסר להוציא כל
מאכל מחוץ לחדר האוכל, אף לא לחדרים עצמם.

והשאלה היא: האם יש להתחשב באיסור זה, או שמכיוון
ששילמתי על השהות והאכילה, הרי זה כאילו המאכלים שייכים
לי, ואין איסור ליטול מהם לחדרי?

בתודה מראש,

החותם באהבה ובהערכה
- שמעון אברהמי, פתח
תקווה.

לכבוד ידידי ורעי, הר"ר
שמעון אברהמי הי"ו.

בנוגע לשאלתך בדבר הוצאת
מאכלים מחדר האוכל

שבמלון בלא רשות הנהלת המקום - הנני להשיב בקצרה:

לדעתי, הדבר פשוט וברור שאסור להוציא מאכלים מחדר האוכל
כאשר הנהלת המלון מביעה דעתה שאין לעשות כן. ואף על
פי שמשלמים בעד האוכל - מכל מקום, השהות במלון נעשית
על דעת הנהלת המקום, והכול תלוי ברצונם: ברצונם יתירו,
וברצונם יאסרו.

ובכלל זה גם מה שנפוץ, לצערנו, שלוקחים מהחדר סבונים,
שקיות קפה וכדומה. ואף שיש מלונות המתירים זאת, מכל מקום
רבים הם המלונות המקפידים שלא ייקחו - והדבר גזל גמור.

ותמהני על מנהג העולם להתיר זאת בשופי, בטענה שרוב המלונות
מסכימים לכך. אבל האמת שאין בכל ממש, דמה בכך שרוב
המלונות מסכימים, והלא ברור שיש מקומות שאינם מסכימים -
ואיך נתיר איסור זה באופן גורף לכלל המלונות?

ומה גם שמבירור שערכנו, ישנם מקומות רבים שמקפידים על כך,
ונמצא הדבר גזל גמור.

וכבר אמרו חז"ל: גזל מקטרג בראש, והנזהר והנזהר - שלומו יסגה
כמי נהר.

החותם בברכת כהנים, באהבה -

יגאל כהן

את השיחה לדבר רע על מישהו
אחר?
ממש לא! מתי ידברו רע? כשאתה
מלא בזעם, מלא בקנאה, מלא ברוע
פנימי - הרע זה יוצא החוצה.

השמחה היא המפתח

בורא עולם בעצם מלמד אותנו
דבר פשוט: כל הרע שבעולם נובע
מחוסר עבודת השם בשמחה.

מהי שמחה? "חיוך" הכוונה היא
סיפוק פנימי. "תחת אֶשֶׁר לא עֲבַדְתָּ
אֶת הָאֱלֹהִים בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב
מִרַב כָּל" - סיפוק פנימי אמיתי ממה
שאתה.

ניתן לראות אנשים צדיקים גדולים

מתי ידברו רע?
כשאתה מלא
בזעם, מלא
בקנאה, מלא
ברוע פנימי -
הרע הזה יוצא
החוצה

שאינ לך חשק לעשות עבירות.
מתי מתעורר חשק לעשות עבירות?
כשחם ושלום בן אדם נמצא בדכאון,
עצבות, ריקנות, או חוסר סיפוק.
כשאדם יש לו חוסר סיפוק, הוא יכול
להגיע לכל העבירות שבתורה.

הרגילו עצמכם לומר את המשפט
הזה - "גם זו לטובה, הכל טוב, אין
רע בעולם". ברגע שאתם מרגילים
את עצמכם לומר את המשפט הזה,
זה בסופו של דבר יכנס לתת המודע
שלכם, וזה יהפוך להיות חלק מהתת
מודע שלכם.

שבת שלום ומבורך!

לרכישה

היכנסו לאתר
"ביע אומר" <<<

סידור
יגל ליבי

עם אימרות חיזוק
של מו"ר הרב יגאל כהן

הרב נחירי ברבי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"והסר כעס מלבך" (קהלת י"א, י')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי שפרק לפני את כאבו, ושהכעס כעת בוער בלבו. נוכל אחד הצליח עליו לעבוד, ולהוציא ממנו כסף רב בדרך של כבוד. והוא נמצא זמן רב בסערת רגשות, ואינו מצליח את שנאתו לכסות. ואף שמנסה להתגבר על הנסיון, אינו מצליח לסלוח על הפסד הממון. ומזה זמן מה שהנוכל עם חברו מתעסק, וחושש פן יגרום גם לחברו להתרסק. כמו שעשה כבר לכמה אנשים, שמהעסקים איתו יצאו דלים ורשעים.

ושואל אם מותר לו לומר לחבר, לברוח ממנו כמה שיותר מהר. ויודע הוא את שבעת התנאים, שכותב רבנו בספרו 'חפץ חיים' (כלל י"ד), למי שרוצה לומר לשון הרע לתועלת, בכדי לסגור ליצרו הרע את הדלת. אבל השנאה לנוכל בלבו בוערת, ואינו מצליח לכוון רק לתועלת. האם בכל זאת יוכל לחברו לספר, כדי שמאותו נוכל ישים לב ויזהר.

ועניתי שאם אינו מצליח להסיר את שנאתו, אסור לו כלל לספר לעמיתו, על מעלליו של אותו נוכל, שאת כספם של אחרים הוא אוכל. ואף שמתכוון גם לטובה, עדיין יצרו מכריעו לכף חובה. ויש בזה רכילות אסורה, עד שתהיה מחשבתו זכה וברה. ואין זה פוטור מלספר, ויכריח עצמו רק לתועלת לדבר, ואת שנאתו מלבו יעביר, ואת אהבתו אליו יגביר (הל' רכילות כלל ט' סעיף ב' במ"ח ס"ק ג'). שאם יעשה כן גם מחמת שנאתו, ולא יתכוין רק לתועלת עמיתו, מחמת כעסו על אותו נוכל, בצורה ניטרלית הוא לא יסתכל, ויגדיל את העוולה בפני החבר, ויעבור על הוצאת שם רע מאוד מהר. וגם לא יתבונן שלא יהיה נזק יותר מכפי הדין, ועל זה הוא עתיד ליתן את הדין.

ואף אם על תנאים אלו יקפיד, עדיין לא פשוט שדבר זה מותר לו להגיד (לדעת הסמ"ע חו"מ סי' תכ"א ס"ק כ"ח). ועל כן יסיר השנאה מלבו, ויאהב כל איש יהודי כנפשו (רכילות כלל ט' הלכה י"א בהגהה).

נזכה להתרחק מהכעס עד כמה שאפשר, שבעיני ה' מאוד אהוב הדבר.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

הרב נחירי ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

שאל את הרב

האם מותר להניח כלי ראשון עם תבשיל חם בתוך כלי אחר שיש בו מים קרים, כדי לקרר את התבשיל?

מותר להניח כלי ראשון עם תבשיל חם בתוך כלי אחר שיש בו מים קרים כדי לצננו. (שו"ת ציץ אליעזר ח"ט סי' מ; השבת והלכותיה עמ' 318).

האם מותר לשטוף ביצים חמות שיצאו מהסיר במים קרים בשבת?

מותר לשטוף ביצים חמות במים קרים, ואין בזה איסור משום בישול המים. (שמירת שבת כהלכתה פרק א סעיף ס"ז).

האם מותר לקדש על יין שעמד מגולה בתוך ארון או מקרר?

יין שהיה מגולה ועבר עליו הלילה, אפילו לא נשתנה טעמו וריחו - אין מקדשים עליו, משום חשש מזיקין. אך אם היין היה מגולה בתוך ארון סגור או מקרר - מותר לקדש עליו, שכן אינו נחשב מגולה, כי אין דרך נחשים להיכנס למקומות סגורים וקרים. (שו"ת שבט הלוי ח"ו סי' ס"ג אות ב. שו"ת נהרות איתן ח"ב י"ד סי' ל"ד).

האם מותר לברך במוצאי שבת על בשמים שאדם לא אוהב את ריחם, כגון ציפורן או קינמון?

מותר לברך על בשמים שאינו אוהב את ריחם, כל זמן שיש בהם ריח ברור, והוא מריח אותו בפועל (פשט הגמרא בברכות מג ע"ב. וכן הורה מורן הגר"ח קניבסקי זצ"ל - שמענו כן ראינו פרק י"ג עמ' שכ"ג. אמנם בשו"ת תשובות והנהגות ח"ב סי' קל"ד החמיר בזה, אך העיקר להלכה כדעת המקילים).

בכפר אחד חי לו אדם מבוגר, שכל הזמן היה ממורמר. תלונות היו שגורות בפיו יותר מכל דבר אחר. לא משנה מה היה קורה סביבו - תמיד היה לו מה לומר, לשלילה. אנשים היו נמנעים מלהיות בחברתו, שכן מצב רוחו היה מדבק.

והנה, יום אחד הכול השתנה. כשהוא הגיע לגיל 80, דבר מדהים ארע. השמועה פרסה לה כנפים: "האדם הזקן מאושר היום, הוא לא מתלונן על כלום, מחייך ומאיר פנים". כל אנשי הכפר החלו להתאסף, ושאלו את הזקן: "מה קרה לך?" הזקן ענה:

"שום דבר מיוחד. במשך 80 שנה חיפשתי, רדפתי אחר האושר, ולא מצאתי. ואז החלטתי להיות את שארית חיי ללא אושר, ופשוט ליהנות מהחיים. ולפתע הרגשתי משוחרר ומאושר כל כך".

בפרשת כי תבוא, מובאת אחת הסיבות לקללות המנויות בפרשה, ולגלות בפרט - "תחת אשר לא עבדת את השם אלוהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל". ישנו ציווי על האדם להיות בשמחה. אך בעולם של השגיות ותחרות, פעמים

שאתה מוצא את עצמך רץ ורץ, מחפש עוד ועוד. ואף על פי שיש לך "רוב כל", אתה עדין לא בשמחה.

הבה נלמד, באותה מידה שאנו רצים קדימה, גם לאהוב את מה שיש. פשוט לשחרר קצת, ולא רק לחתור למטרות, אלא גם ליהנות מהדרך. השנה מתקרבת לקיצה והאדם צריך לעשות עם עצמו חשבון נפש. הבה נקבל על עצמנו לא רק לא לרדוף כל הזמן אחר דברים, אלא גם להפסיק לברוח מהם. כי מה שאדם בורח ממנו כל הזמן - הוא יצטרך להתמודד איתו בסופו של דבר. וכשתחליטו להתמודד, הקב"ה ייתן לכם כחות. כי האדם לא יודע עד כמה חזק הוא, עד לרגע שבו "להיות חזק", זה כל מה שנשאר לו.

"האושר אינו במרדף אחר המטרות הגדולות, אלא ביכולת להעריך את הדברים הפשוטים שיש לנו כאן ועכשיו"

סיפורו של נתי, בגוף ראשון

הם ראו בי ילד בעייתי

אני נתי. בן שלוששים ושתיים היום.

אבל רוב חיי - סחבתי איתי תווית

אחת: "הילד שלא ייצא ממנו כלום". בכיתה

ג' המורה אמר בקול, מול כל הכיתה: "אתה פשוט לא יכול להתרכז. כל הזמן מפריע. אני לא יודע מה יהיה איתך". הייתי ילד עם עיניים טובות, אבל הרבה תסכול בלב. רציתי להיות כמו כולם, אבל משהו בי תמיד מתפזר. שכחתי מחברות, איבדתי ספרים, קמתי באמצע שיעורים, וכולם ממש לא ידעו מה לעשות איתי.

פעם אחת אחד המורים אמר פעם לאבא שלי "תשקול להעביר אותו לבית ספר מקצועי. חבל על הזמן שלכם." הייתי רק בן עשר וכבר ספגתי מסקנות של גדולים. ולאט לאט, התחלתי קצת להאמין להם. אולי באמת אין בי משהו.

אבל אז, בליל שבת אחד, אחרי שעוד פעם הרגשתי כישלון, אבא שלי חיבק אותי חזק ואמר לי בשקט "נתי, אתה הילד הכי מתוק בעולם. אתה תפרח אני מרגיש את זה".

זה שבר משהו בתוכי. או שאולי התחיל להבנות. מאותו רגע החלטתי, אני לא מוותר. לא בשבילי אלא בשביל הילד הקטן שעדיין מאמין שיש בו משהו. התחלתי להשקיע בלימודים לאט לאט. מצאתי מורה פרטי עם לב. התפללתי כל בוקר לאבא שבשמיים "רבונו של עולם, אל תוותר עליי אני חייב להצליח". הוא לא ויתר. בגיל 18 סיימתי ישיבה קטנה, למרות

שהרבה אמרו שלא אשרווד שם. בגיל 25 כבר הייתי מדריך נוער בעצמי ראיתי בעיניים שלי כמה יש נשמות טהורות שמחשות מישהו שרק יאמין בהם. היום אני עובד עם ילדים שנפלו ואני הראשון שאומר להם "אל תתבלבל - אתה לא הבעיה. אתה הפתרון".

אז אם אתה קורא את הסיפור הזה לך או לילד חשוב שתזכור לא משנה מה אחרים רואים בך.

מה שחשוב זה מה שאתה רואה בעצמך ומה שהקב"ה כבר רואה בך מזמן.

הספר שיחכים אתכם בלימוד

שאלות ותשובות יגל ליבי

בספר ימצא הקורא שאלות מורכבות בהלכה, עם תשובות ופולפול עומק מגדולי הפוסקים, ראשונים ואחרונים. שאלות מעניינות עם תשובות פסיקה מרתקות ומחכימות מאת הרב שליט"א.

לרכישה מהירה סרקו את הקוד

ה"ה תרשמנו ממך, אך לצערנו אינך עומד בקריטריונים הספציפיים בהם אנו רוצים שיעמדו המועמדים שלנו".

ההודעה המי-יודע-כמה שקיבלתי בחצי שנה האחרונה. אני מרגיש כאילו מישהו הפיץ את השם שלי לכל מקום עבודה שהוא וסימן עליו איקס אדום גדול כך שאין לי אפילו צ'אנס קטן להתקבל.

אינני יודע למה, תמיד אמרו לי שאני מוכשר, כריזמטי, חברותי וחרוץ. חשבתי שהדלתות ייפתחו לי במהירות ואני אמצא עבודה בקלי קלות.

אני יושב ימים ולילות, משפץ את הקו"ח, עושה קורסים נוספים כדי להתמחות ולהתמקצע יותר, ובעיקר מכתת רגליים מראיון לראיון ועונה על שאלות קשות ומסובכות. נאדה. בכל פעם התשובה השלילית לועגת לי מכיוון אחר ואני מרגיש שהכח שלי הולך ונגמר.

כמו בעבודה, כך גם בשידוכים. נפגשתי עם כל כך הרבה בחורות וגם מהן אני שומע כל כך הרבה לא. נכון שאת חלק מהשידוכים גם אני מוריד, לפעמים ה"לא" מגיע דווקא מהצד שלי, אבל ברוב המקרים זה הפוך.

התחושות החזקות של הייאוש, חוסר הבטחון והעצב הולכות ומתפשטות בי. משהו בי דפוק. משהו לא טוב. אני לא מצליח בשום דבר וכבר למעלה מחצי שנה שאני תקוע. מחפש, מברר, בודק, רוצה, ושום דבר לא מתקדם.

עצת חבר

ערב אחד, הרגשתי שאני חייב לצאת להשתחרר קצת, קראתי לחברי הטוב, זה שאני שופך באזניו את כל הצרות שלי באופן דיי תדיר, וביקשתי ממנו שיבוא איתי לים, לשבת על איזה חוף שקט שאנשים לא מגיעים אליו. הגלים השחורים המתנפצים אל החוף, הדממה ששורת סביב, נוסחים בי רוגע, שלוה, שמצליחה להדחיק את כל המחשבות העגומות התופסות את ראשי במשך כל שעות היום.

הלכנו, ישבנו, הדלקנו שיר שקט ברקע ולרגעים לא אמרנו מילה. ציפור קטנה עפה מעלינו בסיבובים, ולבסוף נחתה קרוב אליי. הבטתי בה, רגועה, חסרת דאגות, ברצותה עפה, ברצותה נחה, אף אחד לא דורש ממנה להיות מה שהיא לא, היא לא צריכה לרדוף אחרי אף אחד. דמעה סוררת זלגה מעיניי ולא טרחתי אפילו לנגב אותה. בכוונה בחרתי עם מי ללכת והחבר שיושב לצדי מכיר אותי בע"פ ולבי פתוח לפניו כמו ספר, כך שאני לא מתבייש ממנו גם כשאני בוכה.

מקום שיש חיסרון יש חיסרון תפילה

(רבי נחמן מברסלב)

העבודה והשידוך
יגיעו, אבל את
הלקח שלו הוא
כבר למד

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משד'
ורב שכונות צפון פ"ת

לגדל בחוכמה

חינוך ליראת ה' ולאהבתו

נאמר בפרשה: "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה ויִרְשָׁתָהּ ויֵשְׁבָתָהּ בָּהּ. וּלְקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה..." (דברים כו, א-ב). לאחר מכן, עוברת הפרשה לתאר את טקסי הברכה והקללה על הר גריזים והר עיבל, ואת רשימת הקללות הנוראות שיבואו על עם ישראל אם לא ישמרו את ברית ה'.

לכאורה, יש כאן ניגוד חד בין שמחת הביכורים וההודאה על הטוב, לבין אימת הקללות וההתרעה מפני פורענות. אולם, בראייה חינוכית תורנית, נראה שדווקא בניגוד זה ישנו מסר עמוק ומהותי להורים ולמחנכים.

היסוד המאחד את שני קצוות הפרשה - "הביכורים והקללות" - הוא יראת שמיים. מטרת הבאת הביכורים, כאמור בפסוקים, היא לדעת להכיר בטובו של ה' והודאה לו, השמחה וההודאה נובעות מתוך הכרה עמוקה בקשר עם הקב"ה. ומצוות "הבאת הביכורים" מסמלת את החובה להכיר בטובו של השי"ת עלינו. ואת זאת עלינו להטמיע בילדינו שתהיה להם ההכרה שכל מה שיש לנו - החיים, הבריאות, הפרנסה, ואף עצם הזכות ללמוד תורה - הכל בחסדי ה'. וזה הנקרא חינוך ל-"הודיה יומיומית", לאמירת "מודה אני" ו"מזמור לתודה" אשר יוצרת את הקשר העמוק של אהבה והכרת הטוב לבורא. ומתוך אהבה זו צומחת יראה טבעית - יראת רוממות, שהיא פחד מפני פגיעה באהוב, כאשר אנו מתאמצים לרצותו, וזה כנאמר: "וְשִׂמְחָת בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֶתָּה וְהָלַךְ יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ".

ומאידך גיסא לצד ההכרה בטוב, ישנה גם רשימת הקללות, העונש וההרתעה, אשר נועדו בסופו של דבר גם כן להביא את האדם ליראת ה'. חשוב להציב לילדים גבולות ברורים ולהבהיר את ההשלכות של חריגה מהם. רשימת הקללות אינה באה להפחיד סתם, אלא להמחיש באופן ברור את ההשלכות ההרסניות של סטייה מדרך התורה. צריך להבהיר לילד שמעשים רעים, חוסר הקפדה על מצוות או מידות רעות, עלולים להביא לתוצאות לא רצויות, לא רק בעולם הבא אלא גם בעולם הזה - כאשר אין מטרת ההפחדה לזרוע אימה, אלא לחזק את "יראת החטא" - כאשר הפחד מלעשות מעשה חטא ועוון הינו בגלל שזה מרחיק את החוטא מהקשר עם השי"ת, ומרחיק את האדם ממקור הברכה, ומי שאינו הולך בדרך השם מפסיד טובה הרבה, ומסולק הוא מקרבת אלוקים וברכתו.

אכן מצד אחד ישנה יראת העונש, שהיא הכרחית לשמירה על המסגרת, במיוחד בגילאים הצעירים. אך יש גם את יראת הרוממות, שהיא הפחד מפני פגיעה בכבודו של השי"ת שאותו אהבים ומעריצים.

כמו כן עלינו כמחנכים לשלב בין השניים: להעניק לילד אהבה אינסופית, ליצור סביבה חמה ותומכת המעודדת קיום מצוות מתוך שמחה ורצון, ובה בעת, לא לחשוש מלהציב גבולות ולהבהיר את חומרת העבירה, לא חלילה כדי 'לשבור' את הילד, אלא כדי לחזק את מסגרת ההגנה הרוחנית שלו. באיזון עדין זה, אנו מסייעים לילדינו לצעוד בבטחה בדרך התורה, מתוך יראת שמיים טהורה המשלבת אהבה עזה עם פחד מפני חטא, ומובילה אותם אל חיי שלמות וקדושה בארץ החיים.

עושה ניסים מעל הטבע ודואג לך. כמו
אב לבנו היחיד. רק תבקש!! רק תדבר
איתו!!

לסדוק את שערי השמיים

"במקום שיש חיסרון, יש חיסרון תפילה".
אומר רבי נחמן מברסלב, הזכיר לי חברי
היקר "אני בטוח ש אתה כן מתפלל על
החיים שלך, אני בטוח שאתה פונה
אליו כשאתה במקום ממש נמוך, שבור
ומיואש. אבל תנסה יותר, תזעק, תתחנן,
תקבל קבלות, תדבר אליו כבן לאבא
שרק רוצה להרגיש את הליטוף הנעים
על הלחי, את הנשיקה המתוקה ממנו".
באותו לילה כבר לא הצלחתי להירדם.
התפילה החמה והכנה שיצאה מלבי
ערכה שעות. הדמעות זלגו ללא הרף,
מרטיבות את הכרית

האפורה שידעה
ימים יפים יותר.
ביקשתי במילים
הכי פשוטות שיש,
לא כמו בתפילת
שחרית כשאני
ממהר לצאת מבית
הכנסת ולמלמל
כמה מילות בקשה
בסיום שמונה
עשרה, לא כמו
בשבת שאני אומר
כמה פרקי תהילים
כמה דקות לפני
סעודה שלישית כדי
להרגיש טוב עם עצמי,

אלא תפילה אמיתית. מעומק הלב
תפילה של הכנעה.

נכון, למחרת לא צלצל אליי מנהל
המשרד הכי גדול באזור להגיד לי שהוא
מצרף אותי לעובדיו, גם טרם קיבלתי
טלפון משדכן דגול ש'הופ' צץ לו רעיון
שעוד לא היה לו עד עכשיו, וזה בטוח
השידוך שלי, אבל אני בטוח שזה יגיע
בקרוב. אני את שערי שמיים כבר
סדקתי, ואני אמשיך עד שהסדק ייהפך
לפתח גדול. לישועה ענקית.

מבחינתי, אני כבר זכיתי.

הוא שם עליי יד מנחמת, ולפתע שבר
את השתיקה בשאלה רצינית. "תגיד,
התפללת היום?"

לא הבנתי את כוונתו וכמעט שנפגעת
מהשאלה "אם התפללתי? ברור. אני
מתפלל שלוש תפילות ביום במניין. על
מה אתה שח?"

"לא" הוא השיב לי "התפללת על עצמך?
על החיים שלך? על הדברים שמעסיקים
אותך יום יום?? על החלומות שלך? על
התקוות שלך?"

פנית לזה שמנהיג את העולם, זה
שמוסבב את אותו בצורה מושלמת מדי
יום ביומו, יוצר אור ובורא חושך?? זה
שעבורו להמציא בשבילך את השידוך
המדויק זה עניין של מה בכך, זה
שעבורו למצוא לך את מקום העבודה
הכי טוב בעולם לא דורש אף מאמץ.
אתה זוכר אותו?? אתה פונה אליו??

הורדתי את ראשי
במבוכה. ברור שאני
מתפלל, מדי פעם אני
נזכר לבקש מהקב"ה
שיביא לי את הזיווג
הנכון עבורי, פעם
בתקופה אני גם נזכר
לבכות לו כשקיבלתי
שוב תשובה שלילית
ממקום העבודה
ושיעזור לי, אבל
היום? כל יום?
להזכיר שוב ושוב?
להתחנן? במקום
להפעיל פרוטקציות
בכל מקום אפשרי,
להפעיל את מיטב

השדכנים המוכרים שינסו למצוא לי
את השידוך המדויק עבורי, במקום
לשלוח קורות חיים לכל מקום
שמפרסם ב"דרושים" ולנסח שוב ושוב
את הכישרונות והיכולות שלי, בתוך כל
אלו שכחתי דבר אחד. שכחתי מי זה
שבאמת פותח שערים, פותח דלתות.
מי הוא האחד והיחיד שקורות החיים
שלך לא רלוונטים עבורו, וגם אם לא
מגיע לך במאה אחוז ולא היית מושלם
כל הזמן, הוא נוהג כך לפניך משורת
הדין, הוא מקרב את השידוך שלך
אליך בצורה הכי מופלאה שיש, הוא

**"לא הבנתי את
כוונתו וכמעט
שנפגעת
מהשאלה "אם
התפללתי? ברור.
אני מתפלל
שלוש תפילות
ביום במניין. על
מה אתה שח?"**

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך חדשה ה' עומד אצלנו

אחים יקרים! צריכים לדעת, שה' יתברך בתקוה גדולה מכל יהודי. ואינו מתייאש אפילו מרשע גדול. וכמו שאמר הרבי מבבל זיע"א ביאר את הפסוק (שיר השירים ב', ט') "הנה זה עומד אחר כתלנו". שאפילו במעשה שאנו עושים, וגורמים כותל בין הקב"ה ובנינו, מכל מקום הקב"ה עומד אצלנו.

הוא אבינו

רבי אליהו לופיאן זיע"א אמר על הפסוק (ישעיה ד', ד): "רחץ ה' את צאת בנות ציון..." "למחול ולסלוח יכול רק ה' יתברך, משל לתינוק שצוה בבגדו והסרחון גדול כשנכנס אדם זר לבית מניח ידו על חוטמו ומסתלק מן החדר, אולם אמו של אותו ילד נגשת אליו במהירות ובשמחה ורוחצת וסכה אותו עד שעושה אותו מזהיר ונקי ונושקתו

על פניו כן הוא בענין עוונותינו, הקב"ה הוא אבינו וכביכול באהבה ובשמחה מכפר עוונותינו ומוציאנו זכאים וטהורים."

ה' מחלץ אותך

כתב רבי אהרון ראטה זיע"א בהקדמה לספר טהרת הקודש מאמר חשוב וזה לשונו: "ואם אדם חס ושלוש נשקע על ידי עוונות בטומאת

התהום רבה, כח עוונותיו רבו משערות ראשו, וירד בסיבתן למקומות שפלים מאוד חס ושלוש. עם כל זה הבטיחה התורה באם נשוב אל ה', אז יקבץ כל נדחינו, אלו הניצוצי קודש שנקרא נדחים וגם אם חס ושלוש כל כך גברו עוונות שיהיה נדחך בקצה השמים, שזה יש לפרש גם על סוף מארעין תתאין ואז משם גם כן, על ידי תשובה "יקבץ ה' אלוקיך ומשם יקחך" כביכול הוא עצמו. וזה אם יהיה נידחך חס ושלוש בקצה השמים. אפילו משער הנו"ן אשר אין בכח לשום מלאך להכנס לשם, ועל ידי תשובה גדולה ונכונה משם יקחך כביכול בעצמו".

הרב רפאל אוכיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות האהבה

למה לתת את הטוב ולא את מה שנשאר?

פרשת כי תבוא פותחת במצוה מיוחדת: "וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ... וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה..." - הבאת ביכורים, הפירות הראשונים והטובים ביותר, לבית המקדש.

למה דווקא הראשית? למה לא לחכות לסוף השנה ולהביא ממה שנשאר?

התורה מלמדת אותנו עיקרון עמוק: מה שחשוב באמת מקבל את הטוב ביותר שלנו, ולא את השאריות. כשאתה נותן את הראשית, את הטוב ביותר - אתה מביע שזה המקום החשוב ביותר בחייך.

רוב האנשים נותנים את הטוב ביותר
לחברים ולזרים, את מה שנשאר הם
מביאים הביתה.

אותו עיקרון חיוני בזוגיות.

רוב האנשים נותנים את הטוב ביותר שלהם לעבודה, לחברים, ואפילו לזרים - ואת מה שנשאר הם מביאים הביתה. הכח הטוב ביותר, הסבלנות, החיוך, האדיבות - כל זה הולך "לביכורים" של החיים המקצועיים והחברתיים. ולכן הזוג? נשארות השאריות: העייפות, הרגזנות, חוסר הסבלנות.

"אני כל כך עייף מהעבודה", "אין לי כח לשיחות עכשיו", "תני לי להירגע קצת" - ואז אנחנו תוהים למה הזוגיות לא פורחת.

התורה מראה לנו את הדרך הנכונה: את הראשית, את הטוב ביותר, את האנרגיה הטובה ביותר - אנחנו נותנים למה שהכי חשוב לנו. ואם הזוגיות באמת חשובה לנו, היא צריכה לקבל את הביכורים שלנו.

זה אומר לשמור את החיוך הטוב ביותר לבן הזוג. לתת את הסבלנות הראשונה לבית. להביא את הטוב ביותר שבנו הביתה, ולא רק מה שנשאר.

כשאנחנו נותנים לזוגיות את הראשית במקום את השאריות, היא פורחת כמו גן מוריק. כי מה שמקבל את הטוב ביותר שלנו - זה מה שמשגשג.

5 דקות של לימוד יומי מלא בהשראה
ליום מוצלח מאת הרב יגאל כהן לגברים ולנשים

שפה קלה
ופשוטה

מתנה לחיים
מאושרים

קצר
וחזק

הזמינו עכשיו >> לכל חודש עד הבית

077-26-353-88

הנשמה שלך אוהבת
ליצמוח

מדי שבת

הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרב ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

הודיה על הנסים

צריך להכיר בטובות הבורא ולהודות לה' על הנסים שעושה לנו, עכשיו אנחנו נמצאים בחודש אלול, אדם צריך לחשוב על הנסים שה' עשה לו במשך השנה ולהודות לו עליהם. להודות על תינוק שיצא מהרכב חי, ועל ילד שעבר את הכביש וניצל, ועל אחד שכמעט איבד את העבודה שלו ובסוף הכל הסתדר. צריך להודות. אם ברבים - לאסוף עשרה ולומר נשמת כל חי, או ביחיד לומר: "תודה רבון העולמים". סך הכל שלש מלים: "תודה רבון העולמים". מי שמודה, הקב"ה עושה אתו עוד נסים. הרב עובדיה אומר על הפסוק "נתת ליראיך נס להתנוסס" (תהלים ס, ט), מה זה "להתנוסס"? מי שמודה לקב"ה, הקב"ה עושה אתו עוד נס ועוד נס ועוד נס, זו הכוונה "להתנוסס".

מי שמודה, הקב"ה עושה איתו עוד נסים

וצריך להוסיף במעשים טובים לקראת השנה החדשה, ולהתפלל את תפלות ראש השנה בשמחה. לא להיות בעצבות, אלא "וגילו ברעדה" (תהלים ב, יא), לשמוח ולדעת שהיום יש לנו דין אצל הקב"ה. היה רב באמריקה שהוא מדבר באנגלית, ובאו אליו תלמידיו ואמרו לו: מה נעשה כדי שיתקבלו תפלותינו בראש השנה? אמר להם: "סמיל". "סמיל" באנגלית הכוונה שמחה. אמרו לו: אנחנו רוצים עצה שיתקבלו תפלותינו בראש השנה, והרב אומר לנו "סמיל"? אמר להם: כן, מי שמתפלל בשמחה בראש השנה הקב"ה ישמע תפלתו. מי ששמח בתורה, שמח בראש השנה, שמח בכיפור ושמח בסוכות, הקב"ה יתן לו כנגד זה עוד שמחות.

שנזכה אנחנו וכל עם ישראל להכתב לשנה טובה ומבורכת. פעם היה בחור ובחורה שנפגשו ביניהם, אחר כך ההורים ישבו ביחד על הכסף כל אחד כמה נותן, ובסוף אמרו לאבא של הבחור שיכתוב ויחתום על ההסכם, והאבא לא רצה, אמר: וכי אני לא אתן לבן שלי? אני מוכן לחתום. כמה שדיברו אתו, לא עזר. באו לרבי יצחק אלחנן, אמר לו הרב: בראש השנה אומרים: "תכתבנו לחיים טובים", לא מספיק לומר, אלא צריך גם לכתוב. ולא רק זה, בתפלת נעילה אומרים: "תחתמנו לחיים טובים". אם כן אתה לא יותר טוב מה' שכותב וחותר, גם אתה תכתוב ותחתום. ואז הוא התרצה. שנזכה לחיים טובים ולשלום, אמן.

מפנקסו של מחנך
הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
'שלום רב' באשדוד

הבנה ברגשות חלק ד'

נמשיך לדבר בעניין הבנה ברגשות של ילדינו ושל כל מי שנמצא בסביבתנו, ובכללים שלפני שאנחנו נותנים עצות.

4. הזדהות- הילד/ה צריכים שנזדהה איתם במה שעבר עליהם, להזדהות פירוש של דבר לומר גם אני חוויתי חוויה דומה, נשתמש בדוגמא של שבוע שעבר, הילד חזר מהתלמוד תורה לאחר שהמלמד השיטתו פגע בו, אחר שעברנו את כל הכללים שהבאנו, כעת אנחנו משתפים אותו בסיפור אישי, ומזדהים איתו יחד בעוצמת הרגש.

אומרים לו אני גם הרגשתי פעם שמישהו פגע בי וזו היתה הרגשה נוראית, רציתי שהאדמה תפתח את פיה. חס ושלום לשקר ולהמציא סיפור בומבסטי כדי שהבן ירגיש את המצב, אלא לחשוב על סיפור שקרה לנו ואותו לספר בלבד.

ידוע שהיום המרצים הכי גדולים וטובים הם אלו שבאו להרצאה וסיפרו את הסיפור האישי, יש כח לסיפור אישי להכניס את השומעים לחלק הפנימי של המרצה, ובכך להיות חלק ממנו. ולכן כאשר יש לנו רצון שהבן יהיה איתנו בהמשך השיחה ויהיה חלק מהעצות שנאמר לו.

5. משאלת לב- והנקודה האחרונה היא, לפעמים היא שונה במקצת מהנאמר לעיל, ולא תמיד צריכים אותה היא תלויה לפי העניין.

שימו לב: פעמים רבות כאשר הילד/ה בתוך קונפליקט ואין ביכולתנו לעזור להם, ואנחנו מרגישים חסרי אונים.

כאן נכנסת הנקודה של משאלת לב.

אני אביא מעשה אדיר המסכם את כל סוגי הכללים והכלל האחרון ומגלה טפח קטן מכחות הנפש של רבותינו ז"ע"א.

התנא האלוקי רבי עקיבא כאשר נשא את אשתו 'רחל' שכבו על מצע של קש, ורבי עקיבא מוציא מהשערות של 'רחל' קש, לאיזה מצב הדרדרה. היתה בתו של המיליארדר הגדול ביותר, לא חסר לה מאומה, כסף וכבוד ופינוקים לרוב, עוזה הכל וכעת נמצאת במצב שהיא בחרה אבל במצב גרוע שוכבת על מצע של קש ובעלה מוציא לה מהשערות קש. רבי עקיבא פונה אליה ואומר: יבוא יום והגלגל יתהפך עלינו ואני אקנה לך תכשיט- "ירושלים של זהב". זהו תכשיט של עשירים גדולים ביותר. [למעשה רבי עקיבא נתעשר וקנה לה, אין זה הנושא להיכנס מהו כח הדיבור].

אבל נחשוב לעצמנו וכי מה יש במשפט שהוא אמר, האם כבר לא קשה לה שהיא ישנה על קש, האם זה לא אכפת לה שיש לה קש בשערות.

התשובה היא הוא השתמש בכלל של "משאלת לב", חלק מההבנה העמוקה ברגשות הזולת הוא לתת משאלת לב לאדם שמתמודד, ובכך נתת לו כח להתמודד, ונתת לו עוצמות בזה שיש מישהו שנושא איתו את המשא.

יהי רצון שנזכה להבין ולהרגיש ברגשות כל הסביבה שלנו, ונוכל לתת להם את הכלים והיכולות לעמוד בהכל מתוך הבנה ורצון עמוק אכ"ר.

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

וכאשר נכנס את זה למודעות שלנו ולסדר עדיפויות נכון, נישאל את עצמינו שאם כל ההצלחה החברתית שלנו תלויה בשמחה שלנו, כי אנשים אוהבים להיות בחברת אנשים שמחים ומתרחקים מעצובים, ורוצים להתחתן עם אנשים עם אנרגיה טובה, והשמחים והחורצים הם אלה שמתקבלים לכל מקומות העובדה הטובים, ומגדלים ילדים טובים ומשפחות מדהימות, וזה לא משנה כל כך מה ההשכלה שלהם וכמה הדברים היו הכי מדויקים, אז יוצא שהאנרגיה שלנו זה הדבר הכי חשוב בחיינו הן בעבודת השם והן בחיי היום יום, נמצא שאסור לנו לוותר עליה בשום מחיר ולהיחלם כדי להיות מאושרים ולא להשתכנע ליצר הרע ולעצבות שלו, וככה ננצח אותה ונבחר בשמחה. **בשבוע הבא נרחיב יותר בעניין.**

תיקון בני מזל בתולה

השבוע נרחיב את תיקון בני מזל בתולה לתחום הזוגיות והחברה, ראשית עלינו להבין שעצבות לא מגיעה סתם דהיינו קרה דבר שלא מוצא חן בעינינו ואז אנו עצובים, כי אם זה היה כך לא היה שייך לומר שזה עבירה כי אין בחירה על זה, אלא ודאי מזה שהתורה מצווה שצריך להיות בשמחה כמו שכתוב בפרשת השבוע "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל". משמע מזה שיש לי בחירה על הדבר ואני יכול לבחור להיות שמח ואם אני עצוב זה כי בחרתי בזה, והכי חשוב הוא שנבין שאם זה נכנס לסטטוס מצוה/עבירה בעצם נכנסו שני שחקנים ידועים למגרש והם יצר טוב ויצר הרע, נמצא שיש יצר הרע מיוחד שרוצה להוריד אותנו לעצבות, וזה הגיוני כי היא תביא לעצלות ולהשבתת כל מערך המצוות שלנו כי אם יצר הרע יכניס אותנו לעצבות הוא יוכל לצאת מהתמונה ואנו ניגרר באוטומט לעוד הרבה עבירות.

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

האם אני מאמינה באמת?

אם את אומרת: "אני מאמינה אבל... מאיפה יבוא הכסף?" - דעי שאת לא מאמינה. את חושבת שלבוא עולם קשה לשלוח לך כסף? תפסיקי לחשוב שאת זאת שפותרת את הבעיות שלך, שאת אחראית לפרנסה שלך, שבזכות היופי שלך תשיגי את הזיווג שלך או שבזכות הטיפולים תיכנסי להריון... זה ה-כ-ל בורא עולם!

כמה פחדתי בעבר שאשאר רווקה לנצח... רעדתי! חייתי בדאגה מתמדת... ואיפה אני היום אתם שואלים...? בחסדי השם נשואה בפעם השנייה, נשואה באושר. לאחר שנישואי הראשונים כשלו, התגרשתי ונשארתי עם ילד קטן, אחרי שנים של חלומות על משפחה משלי. האם כשהתגרשתי הייתי שמחה! בתחילה היה קשה... אבל כשהאמונה נכנסה לחיי הגעתי למצב בו אני הכי שמחה בעולם!!! שמחה אמיתית נטולת דאגות! למה? כי אני יודעת שמסובב הסיבות סידר הכל בצורה הכי טובה בשבילי - ועל כך אני הכי שמחה בעולם! אם הוא מטפל לי בבעיות, ממה יש לי לפחד? יש שני דברים שלא יכולים להתקיים בו זמנית - אמונה ופחד. אמונה זה הדבר היחיד שיכול לנצח את הפחד. חייתי שם שנים, בבית החשוד ההוא... עד שבאה האמונה, והדליקה את האור.

אז מתי באמת הפכנו להיות כאלו פחדניות? האם זה קרה כששברו את לבנו בפעם הראשונה? או אולי בפעם השנייה? האם זה קרה אחרי שנחלנו

אכזבות קשות? אחרי ששמענו ילאי בפעם הראשונה, השנייה, העשירית! כשהיינו קטנות, פחדנו ממפלצות...

וכשהתבגרנו הבנו שהן לא אמיתיות, שהכל היה בראש שלנו, אז כמה זמן צריך לעבור עד שנבין שכל המפלצות האלה שאנו מפחדות מהן מפלצת האכזבה, מפלצת הכישלון, מפלצת השלילה, מפלצת הדיכאון, כל המפלצות האלה הן רק בראש שלנו? כמה זמן אמור לעבור עד שנבין שברגע אחד אנחנו יכולות לשנות את חיינו, וכמו שהדלקנו מנורה קטנה בחושך כשהיינו קטנות כדי לסלק את המפלצות, כך עלינו להדליק מנורה קטנה בתוך הלב, וגם משם כל המפלצות ייעלמו כלא היו! מנורת האמונה אני קוראת לה, האמונה הגדולה מכל באבא שבשמיים, האמונה הזאת מסירה את כל הפחדים, כי כשיש אבא כזה, ממה יש לפחד?

השם אוהב אותך

אדם חייב לדעת שתכלית העולם כולו היא האמונה, על זה העולם עומד! כל מה שקורה לנו בעולם הזה, כל מה שאנו עוברים, כל הניסיונות, כל המצוות, כל דבר הכי קטן שקורה לנו או שאנו מתבקשות לעשות - הכל כדי שנכיר אותו יתברך. אדם שרודף את עצמו כי הוא מרגיש לא יוצלח, מרגיש שהוא נכשל, אחד שחושב שהוא לא טוב מספיק, ששופט את עצמו בחומרה - לא יכול לעולם להגיע להשגה הזאת שהשם אוהב אותו. שהרי אם השם ברא אותך כמו שאת ונתן את מה שנתן, סימן שכך הוא רוצה שתהיי, שזאת הצורה הטובה ביותר בשבילך לחיות בה כדי להגיע לתיקון שלך, את חייבת לשמוח במה שיש לך כדי להגיע לתכלית ולהבין שהבורא יתברך אוהב אותך כאילו היית בתו יחידתו.

כל אחת מאיתנו עוברת ניסיונות. מאז שחזרתי בתשובה פונות אליי לא מעט נשים שזקוקות לחיזוק באמונה. חלק גדול מהן חושב שאנשים אחרים חיים חיים מושלמים ורק הן אלו שסובלות... רק להן לא הולך. אז דעי, אחותי היקרה, שאין אדם בעולם שלא עובר ניסיונות! את חושבת שהחיים שלך יתחילו כשהניסיון יסתיים, כשהקושי יעבור, כשתמצאי את הזיווג שלך, כשתביאי ילדים לעולם, כשתקני את הבית שתמיד חלמת עליו, כשתסיימי את הלימודים, כשתקני אוטו יקר, כשתסגרי את המינסו, כשתמצאי את עבודת החלומות, כשתרדי במשקל או כשתהיי צדיקת יסוד עולם שמקיימת את התורה כולה. הניסיון שאת עוברת מחזק אותך, הוא בא במטרה להרים אותך למעלה! הקב"ה רוצה לפעמים להעלות אותנו מדרגה, להביא לנו מתנה גדולה, אבל רגע לפני שהוא שולח אותה הוא רוצה לבדוק שאנו ראויים לה, הקבייה שולח לך ניסיון ושואל אותך "עכשיו, בתוך הקושי, האם את אוהבת אותי או לא אוהבת אותי?" זה המבחן שלך! אם ברגע הזה תרימי עיניים לשמיים ותגידי לו: "אבא שלי, עכשיו כואב לי, אבל אני לא שוכחת לך את כל השנים שנתת לי דברים טובים, שנתת לי אוכל, בריאות, משפחה, חברות!" אם ברגע הזה של הכאב תדעי להגיד תודה, להסתכל על מה שיש ולא על מה שחסר, דעי שאת בדרך למעלה והמתנה הגדולה שלך אוטוטו מגיעה.

האם מותר לאשה לכבס ציצית עם שאר בגדים?

מותר לאשה לכבס את הציצית יחד עם שאר הבגדים, ואין בכך איסור משום בזיון.

האם מותר לומר דברי תורה ליד פח אשפה שנמצא בתוך ארון, אם אין ממנו ריח רע?

אם הפח מכוסה ונמצא בתוך ארון, וגם אין ממנו ריח רע - מותר לאשה לומר לידו דברי תורה ודברי קדושה, אף אם יש בו טיטולים עם צואה.

אני מתפללת בבית, לבד. האם יש טעם שאקפיד להתפלל תמיד באותו מקום?

כן. גם כשהאשה מתפללת בביתה, יש מעלה מיוחדת בכך שתבחר לה פינה קבועה לתפילה. חז"ל גילו לנו: "כל הקובע מקום לתפילתו - אלוהי אברהם בעזרו". ואפילו בבית, בלי מניין, הקביעות הזו יוצרת תחושת יציבות, יראת כבוד, ומחברת את הלב אל התפילה. הפינה הזו, ככל שמתמידים בה, הופכת למקום שבו נפתחים שערי שמיים.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

תמיד הוא יודע איך. לא תמיד יש לו את המילים הנכונות לכך, הוא גם לא יודע מה את כן אוהבת ומה את לא. ויותר מכל - הוא פשוט לא זוכר שצריך להחמיא.

ישנם מקרים שהבעל מנסה להחמיא או לקנות משהו והוא נתקל בפרצוף לא כל כך מרוצה מצידך, כי הוא ממש לא קלע... וכך לאט לאט הוא גם מפסיק לנסות. עם השנים הוא הופך להיות פחות ופחות מחמיא ובכלל פחות מדבר... וחבל. אם הוא רק ידע בדיוק מה את צריכה, בלי רמזים (שרק נשים מבינות) ובלי לקרוא מחשבות (כי אנחנו תמיד חושבות "למה הוא לא מבין לבד?", "מה הוא לא רואה ש...") - אז כן, כנראה שהוא לא רואה ולא שם לב, ולא יודע או מבין מה בדיוק את צריכה או רוצה. לפעמים, אם רק תגידי לו מפורשות מה את מרגישה עכשיו, זה יכול לעזור ולשנות פלאים. הדרך שרשומה מעלה היא רק אחת מהדרכים לומר לצד השני מה את צריכה ולפעמים לא מקבלת, זוהי דרך לומר בלי לומר... פשוט לכתוב ולהניח והוא כבר יסיק את המסקנות (בע"ה) לבד. ובוודאי שלכל אחת יש את הדרכים שלה להגיע ללב בעלה... וזה צריך להיות הדדי.

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

מחמאות מחמאות

באנה ניקח דף ועט (לאחר השבת כמובן) ונרשום: "מחמאות". לדוגמא: "וואו איזה אוכל טעים!", "אשתי, את האשה הכי טובה בעולם", "איזו אמא יש לכם, זכיתם!", "אין כמו אמא שלנו בעולם!", "האוכל שלך מספר 1 בעולם"... "היום את ממש יפה וצנועה", "השם שמח בך", "כל מה שאת עושה זה מצווה גדולה"... "וואו איך הבית נקי, כל הכבוד אשתי!"

כל אחת תוסיף או תפחית לפי רצונותיה ודרישותיה. בסוף פתק המ'מחמאות לדוגמא' לא צריך להוסיף כלום... הכול כבר מובן. שימי לבעלך את הפתק הזה בארנק... או על המקרר. מדי פעם הוא יתקל בו ויעשה.

וגם אם לא - לפחות יהיה לו במודע מה אפשר להגיד, ואת עשית את ההשתדלות שלך.

לפעמים הבעל מאוד רוצה להחמיא ולתת אהבה, אבל לא

וגם אנחנו צריכות לקרוא נכון! צריכות להבין שהכל תלוי ב"מגנינה". את פרשת הקללות אפשר לקרוא כדברי תוכחה קשים... אבל אפשר גם לקרוא אותה כקריאה של אהבה... אומר השם יתברך: "תעצרו... אני נותן לכם כל כך הרבה תזכורות, תעשו חשבון נפש, תהפכו את המצב מקצה לקצה!" ומה יותר מחודש אלול מלעשות את חשבונות הנפש? מלהבין שיש לנו כרגע קריאה של אהבה! לא נשאר לנו עוד הרבה זמן, עוד 10 ימים לסוף חודש אלול... ובזמן הזה המלך עדיין בשדה! השם יתברך הכי קרוב לנו, שומע אותנו, מחכה לכל תזוזה קטנה שלנו לכיוונו...

ה' רוצה שתהיה לנו שנה טובה ומבורכת יותר ממה שאנחנו רוצות. הוא טוב ומטיב עם כל בראיו, את הילדה שלו! נראה לך שהוא רוצה שלא יהיה לך טוב? חלילה, אין מציאות כזאת. רק להתקרב אליו, לאסוף עוד מצווה, לעשות עוד תשובה על עוד מעשה שנזכרנו בו, לפייס עוד משהי שחלילה פגענו בה, לאסוף עוד תפילה... לראות שהשם אוהב אותנו ורק מחכה שנשוב אליו. בשורות טובות, כתיבה טובה ושבת שלום!

תאריך
מזכרת
הרבנים
תאריך גולן

קריאה של אהבה

מסופר על בעל התניא שהוא היה בעל קורא (קורא בתורה) אצלו בבית הכנסת, בליזנה (סמוך לגבול רוסיה). פעם אחת הוא לא היה והייתה אותה שבת פרשת "כי תבוא". פרשה זו מפרטת את הברכות שיבואו על העם שישמור את התורה והמצוות, ואת הקללות שיבואו אם יסטו ממנה. בגלל שהוא לא היה נוכח באותה שבת, הביאו אדם אחר שיקרא בתורה. הבן שלו, האדמו"ר האמצעי, כל כך לקח ללב את הקללות שנשמעו מהקריאה בתורה ונפל לחולי קשה, עד כדי כך שהיה ספק האם יכול הוא לצום ביום הכיפורים! מפרשת "כי תבוא" עד יום הכיפורים זה שבועיים! עד כדי כך

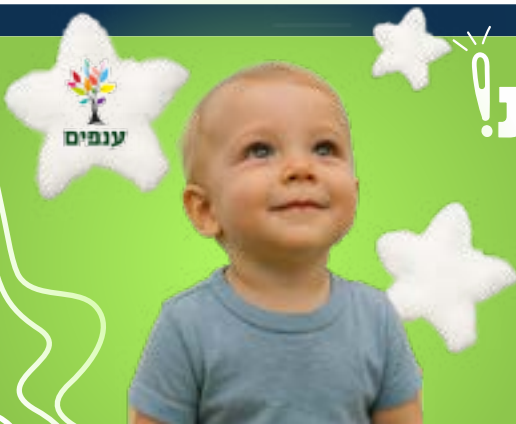
הוא נחלש! שאלו אותו: "למה כל כך נחלשת?" ענה להם: "וכי לא שמעתם את הקללות? לא שמעתם מה הקב"ה מבטיח שם? כמעט ירדתי מהדת!" אמרו לו: "נולדת השנה? פעם ראשונה שאתה שומע את פרשת הקללות?" ענה להם: "לא... אלא שכל שנה אבא קורא, וכשאבא קורא לא שומעים קללות..."

מגשימים את החלומות!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות ממשפחות נזקקות
כדי שימשיכו לחייך

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

זה תלוי רק בכם ☺ **לפרטים > 03-6225225**

יגל לנוער

חיזוק לנוער

הרב דוד פרייז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

הצעקה הגורלית

ישנה משפחה בבני ברק שמספרת על קרובי משפחתם המתגוררים בצרפת, שהרבה שנים לא זכו לפרי בטן. ולאחר הרבה תפילות, ברכות, והשתדלויות, זכו לבן זכר שהיה להם לעדנה ועונג לעת זקנתם. הבן גדל, פרח, למד, השכיל, והתחיל לעבוד בעבודה חשובה מאוד. ובאחד הימים הוא הכיר 'עלמה' שאינה מזרע ישראל, והחליט שאותה הוא רוצה לישא לאשה רח"ל. ההורים כמוכן קיבלו את הבשורה כרעם ביום בהיר, ומיאנו לשידוך הלא מוצלח הזה בתוקף וללא פשרות.

כל דרך אפשרית להניא את הבן מהחלטתו האומללה עלתה בתוהו ואפי' הנקודה הרגישה ביותר שהוא הבן היחיד ולא ישאיר להם שושלת יהודית ע"י מעשהו הנבזה, נתקל באוזניים אטומות. כמה שבועות לפני מועד החתונה ההורים לא אמרו נואש, ושמעו על איזשהו אדמו"ר שיש בידו להציל את

בנם, מיד התקשרו לאדמו"ר וביקשו על נפשם שיזאיל בטובו להחליץ לעזרתם, האדמו"ר אמר: אני מסכים בשמחה, אבל זה יעלה לכם מיליון דולר! ההורים חשבו שהקרע נשמט מתחת לרגלם, זהו פחות או יותר הסכום שנשאר להם בכל החסכוניות לעת זקנתם. אבל מאחר שבנם הוא כל חייהם, הסכימו להקריב את כל הונם, וכל חייהם. ובלבד שיהיה להם המשכיות בעולם הזה (ובעולם הבא...).

הרב קבע איתם תאריך בבנק, והם הגיעו עם הצ'ק השמן. מנהל הבנק הגיע כדי לבצע את "העסקה", אבל בדיוק אז, הרב ביקש את הצ'ק לידיו, וקרע אותו לגזרים לעיניהם הנדהמות של ההורים ומנהל הבנק. ומיד פתח בהסבר משכנע: "רציתי לראות אם אתם באמת רוצים שבנכם ילך בדרך התורה, רציתי לראות

אם באמת היה אכפת לכם. ועכשיו שנוכחתי שבקשתכם כנה, הנני מברככם שבנכם יעזוב את הגויה, ויחזור למוטב בקרוב".

ובאמת שבוע אחרי ההורים מקבלים טלפון מהבן ובשורה בפיו... "עזבתי את הגויה הארורה!!!!" התברר שהוא נתקע עם הרכב ב-3 לפנות בוקר, והתקשר אליה בכדי שתבוא לעזור לו, והיא צעקה עליו בטלפון על זה שמעו להעיר אותה בשעה כזו וכו'.

וב"ה הבן לאחר זמן התחזק והתחתן עם אשה יראת ה', וההורים, הבן, והכלה, חיים בעושר ואושר עד עצם היום הזה.

שמעתי שאלה, מדוע חז"ל לא הכניסו בימים אלו את נוסח הסליחות בתוך התפילה? מדוע אנו קובעים מועד מיוחד לאמירת הסליחות בדחילו ורחימו? והתשובה על פי משל נפלא,

שיחבר לנו את ימי הרחמים והסליחות לפרשתנו ולסיפור הנ"ל: משל לאבא שחלתה בתו במחלה שאין מושיע לה, חוץ מרופא האישי של המלך. הלך הלה לארמונו של המלך, וצילצל באינטרקום, ענה המזכיר ושאל מי זה? - אני צריך דחוף את... בום!!! הטלפון נטרק!! האב מצלצל שוב פעם, - מי זה? - הבת שלי חולה ו... -בום!!! הטלפון נטרק, - האב המסור לא אמר נואש, וצלצל שוב פעם - ושוב פעם מנתקים עליו. נעצור כאן לרגע ונחשוב מה אנו היינו מייעצים לו לעשות? הרי בוודאי שכל אחד היה אומר לו ללכת לשער הראשי של המלך, ולנענע את השער בחוזקה, ולצעוק ה צ י ל ו !!! הבת שלי הולכת למות!!! זהו הפיתרון!

התפילה היומיומית היא הקשר הקיומי והבסיסי שלנו עם בורא עולם, דוגמת קו הטלפון, אבל בסליחות אנו צריכים לזעזע את השמים, לשבור את כל המחסומים, כדי שירחם עלינו בורא עולם. וזה מה שאנו אומרים בסליחות "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך".

וזה מה שכתוב בפרשתנו הנפלאה פרשת "כי תבא". הפרשה עוסקת בתחילתה בהבאת הביכורים, ובנוסף בו אנו משבחים, מהללים, ומודים, לה' יתברך על ההיסטוריה הנפלאה והניסית שעברנו בצילו של הקב"ה, ועל המושך הדרך המבורכת.

בין מילות ההודאה, ישנו פסוק מרגש: "וַיִּרְעוּ אֲתָנּוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַיַּצְעֲקוּ אֶל ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלָנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנָנּוֹ וַאֲתָ עֲמָלָנוּ וַאֲתָ לַחֲצֹנּוּ." עם ישראל היה בצער גדול, תחת משטר נוקשה ואכזרי (יותר מדע"ש...) והקב"ה שמע את צעקתם של עם ישראל. לאמר, כשהאדם צועק באמת, מכל הלב, בידועו שרק הקב"ה יכול לעזור לו, אזי הקב"ה מושיע מגן עוזר ומרחם, וזוהי היתה מטרתו של האדמו"ר בבקשו מליון דולר, כדי לוודא שבקשתם של ההורים אכן צעקה פנימית-אמיתית....

צמאים לחכמה

שבת שלום אחים צדיקים ואהובים

המשנה הרביעית בפרקי אבות: "יוסף בן יועזר איש צרדה אומר: יהי ביתך בית ועד לחכמים, והוי מתאבק בעפר רגליהם, והוי שותה בצמא את דברייהם". חז"ל מלמדים אותנו: שהסביבה הרוחנית שלנו היא הקובעת.

לכן הבית שלך צריך להיות מקום שמחובר לחכמים, לערכים, ולא רק למסכים.

מקום שמדברים בו אמת, שמקשיבים בו לדברים עמוקים - לא רק לקליפים קצרים וטרטוגים בלי משמעות.

למה דווקא חכמים? כי לתלמיד חכם אמיתי

הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

אין אינטרסים - הוא לא בא כדי לשלוט, אלא כדי להאיר. הוא מדבר מניסיון, מהתמודדויות, מהרצון האמיתי לעזור.

וכשהוא מדבר - "שותה בצמא". כמו אדם צמא במדבר - שלא שואל על סוג המים או החברה שממנה הגיעו, אלא פשוט שותה, כי זה מציל אותו. גם אנחנו צריכים לפתח צימאון לחכמה. לא מתוך חולשה - אלא מתוך הבנה שזה מה שיבנה אותנו באמת. לבחור בחברים ובמדריכים שמרוממים אותנו - לא באלו שמושכים אותנו לריק. ככל שנבחר חכמים שידריכו אותנו - כך נוכל באמת לגדול.

שבת שלום!

טסט לבגרות הרב אברהם יצחק מחבר הספר "בכל ליבי דרשתיך" להפנות את הראש

עורך דין מוכשר נשכר לייצג רוצח שרצח את שכנו. תיקים מהסוג הזה היו ההתמחות שלו, והצלחתו בהם בנתה את המוניטין שלו. אבל הפעם זה היה מורכב. סוללת קטגורים עמלה על גיבוש התביעה ואימות העדויות, ונראה כי חירות הנאשם עומדת לשקוע אל בין הסורגים.

אולם עורך הדין לא ויתר. הוא עשה לילות כימים במאמץ להפריך את האשמה, אלא שהפעם היצירתיות לא שידרה לו אות חיים.

בליל טרום המשפט הוא לא עצם עין. המחשבה על כישלון שעומד להשתרר לו לרזומה העשיר בהצלחות הדירה שינה מעיניו.

הוא שב וסרק את מסמכי התביעה, מרוקן ספלי קפה בזה אחר זה, ובסוף זה קרה. הבריק לו רעיון גאוני!

למחרת התייצב עורך הדין בזיחות הדעת באולם המשפט. הקטגורים השמיעו את טענותיהם, ואז ניתנה לו רשות הדיבור.

"כבוד השופט", פתח עורך הדין, "במקום להפריך את ראיות התביעה, אציג הוכחה אחת לחפותו של מרשי ומגדל הראיות יפול מאליו. וההוכחה היא: הופעתו של האדם שנטען כי מרשי רצח. הוא יגיע לאולם המשפט בעוד..." הוא הסתכל בשעונו ואמר: "בעוד דקה אחת בדיוק!"

הכל הופתעו מדברי עורך הדין. הם הביטו בסקרנות גואה לעבר דלתות בית המשפט, מצפים לחזות בתחיית המתים מכלי ראשון.

אולם שישים השניות חלפו ואיש לא נכנס דרך הדלתות.

עורך הדין חיך בניצחון ואמר: "עקבתי אחר התובעים ומבטיהם היו מרותקים אל הדלת. ובכן אילו ראיותיהם היו מוכחות, הם ודאי לא היו מצפים שאדם שנרצח יכול להיכנס אל האולם, וזה מזכה את מרשי מכל אשמה".

רחש קם באולם. הללו תמכו בראיית עורך הדין ואחרים התנגדו, עד שהדהדה הלמות פטיש השופטים.

"עורך הדין צודק!", פתח השופט, "מבטי כל הנוכחים הופנו לעבר הדלת - למעט מבטו של הנאשם! עקבתי אחריו, הוא היחיד שלא הסתכל, וזה מוכיח כי הוא ידע בוודאות שהנרצח לא ייכנס לאולם, מסיבה פשוטה: שהוא נטל את נשמתו. לכן אני מוצא בו אשם".

בראש השנה נתייצב כולנו למשפט לפני הקב"ה על מעשיו השליליים של הגוף. מי שבמהלך חודש אלו מפנה את ראשו לעשיית תשובה ואמירת סליחות, מעיד כי נשמתו חיה בקרבו, וזה יטה את דינו לטובה לזכות בשנה טובה.

קרוב רחוק הרב שמעון מאמון מדור ייחודי לנוער המתקרב

מי האחראי על העצבות והדיכאון?

כמה פעמים קרה לכם שהלכתם ברחוב ונתקלתם בבני אדם עם פנים נפולות, שמשדרות עצבות ודיכאון? לצערנו, זה קורה לא מעט - ודיכאון כבר מזמן הפך למכת מדינה.

מורנו ורבנו, הרה"ג הרב יגאל כהן שליט"א, נוהג לומר שאדם שהולך ברחוב עם פרוץ עצוב - הוא ממש כמו "בור ברשות הרבים".

אדם צריך להקפיד על השמחה, במיוחד כאשר הוא נמצא עם בני אדם נוספים - שמא חלילה, יגרום גם להם להימשך אחר העצב.

"אבל למה זה קורה באמת? איך יתכן שיש אנשים שהם כביכול חיים-עובדים, אוכלים, מדברים - אבל מבפנים הם כבר מזמן 'מתים'. בני אדם שמסתובבים בינינו ורחוקים מרחק עצום מלחיות חיים של שמחה אמיתית..

אחים יקרים ואהובים, בכל אחד מאיתנו טמון כח עוצמתי. הכח הזה נקרא "יצר הרע". מזכה הרבים הרב אורי זוהר זצוק"ל, שאל: מדוע יצר הרע נקרא כך? למה לא לקרוא לו, "היצר המחטיא, המכשיל"? למה דווקא "רע"?

ומשיב הרב תשובה נפלאה: היצר הרע נקרא "רע" - כיוון שתפקידו להראות לך באופן תמידי את הרע שבך. בכל הזדמנות הוא מגיע ומנסה למקד אותך בנפילות שלך. הוא יספר לך בדיוק כמה אתה חלש, וכמה אתה לא מוצלח. לדוגמה: אדם שהקפיד במסירות נפש של ממש לשמור על הקדושה ולנצח את היצר שלו במשך תקופה ארוכה - ולאחר ימים רבים של ניצחונות, נפל. היצר ימהר להגיע אליו מיד לאחר מכן. וימקד אותו על כך, תוך התעלמות מוחלטת של כל התקופה בה ניצח.

איך זה קשור לעצבות? אומר רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א: "לפעמים נופל האדם בדעתו כל כך, עד שאי אפשר לו להחיות את עצמו בשום דבר - כאילו אין בו שום טוב כלל".

האדם יכול להגיע למצב שהוא מרגיש שהוא "מת" אחרי שנפל בדעתו - וחושב שאין בו שום טוב. היצר מגיע, ומשכנע אותך לבנות על עצמך תדמית שלילית: של אדם רע, של אדם חוטא. ומשם - הדרך לדיכאון קצרה מאוד. ומה התרופה לסכנה הזו?

אומר רבנו: "תחפש ותמצא בעצמך נקודות טובות". כל התגברות קטנה שלך - תעצים אותך. תחמיא לעצמך על מעשה טוב שעשית. ובע"ה, אותן נקודות טובות קטנות - יהפכו לגדולות, וימלאו אותך בשמחה אמיתית, במקום העמוק ביותר בנפש. תזכור תמיד: אתה טוב. אתה בן של מלך, ששמו בכל מחשבה טובה שלך. בסיום כל יום, עצור רגע, קח דף ועט - וכתוב לעצמך שלושה דברים טובים שעשית היום.

תתפלא לגלות איזו שמחה פנימית זה יוליד בך בהצלחה.

שבת שלום!

הילד/ה הזוכה

רועי ישראל
מטבריה

תשובה מפרשת פינחס

חזקיהו המלך כמו שכתבו בפסוק בישעיה ט פלא יועץ אל דיבור אבי עד שר שלום

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

נראה אותך
גורלך

איזה ספר בתנ"ך נכתב על-ידי אשה?

אמרים רגלי וליבי

שלום לכם שוב

ילדים חביבים ומתמידים.

הפעם אנחנו רוצים ללמוד איתכם על 'כיבוד הורים'. אתם יודעים איך מכבדים את ההורים היקרים שלנו? נסביר לכם, לכן יגל וליבי פה כדי לומר לכם...

יש כמה אפשרויות איך לכבד לדוגמא:

שאבא או אמא נכנסים לבית, אנו צריכים לקום לכבודם, לסדר את הבית וגם להציע להם עזרה או כוס מים זו המצווה.

לכן תמיד נשים לב לכך, כי אצל ה' יתברך זו מצווה מאוד יקרה...

אנחנו בטוחים שתכבדו את ההורים בצורה הכי טובה.

שבת שלום ילדים צדיקים
מיגל וליבי
שלכם מחכים

מכל ילד וילדה ללמוד את סוד השמחה האמיתית - לתת מהטוב ביותר שלכם! אם יש לכם צעצוע יפה - שתפו חבר. אם יש לכם חכמה - עזרו למישהו ללמוד. אם יש לכם חיוך - תנו אותו לכולם!

כשתתנו מהטוב ביותר שלכם, תגלו שהחיים מחזירים לכם פי כמה וכמה. אתם לא סתם נותנים - אתם זורעים שמחה שצומחת וחוזרת אליכם!

יגל לילדים

פרשת שבוע אורח

פרשת כי תבוא

פרשת כי תבוא מתחילה במצוות בכורים - הפירות הראשונים שצומחים בשדה. החקלאי לוקח את הפירות הכי יפים והכי טובים ומביא אותם לבית המקדש בשמחה גדולה!

אבל רגע - למה דווקא הפירות הכי טובים? הרי החקלאי עבד קשה כל השנה! הוא יכול היה לחשוב: "אני אתן לה' פירות קטנים, והגדולים אשמור לעצמי!"

אבל התורה מלמדת אותנו משהו נפלא: כשאנחנו נותנים מהטוב ביותר שלנו - אנחנו לא מפסידים, אנחנו מרווחים!

זה כמו ילד שיש לו קופסת ממתקים. הוא יכול לאכול הכל לבד, או לחלק עם החברים שלו את הממתקים הכי טעימים. מה יקרה אם יחלק? הוא יגלה שהשמחה של החברים עושה גם לו שמחה גדולה עוד יותר!

התורה אומרת: "ושמחת בכל הטוב" - תשמח בכל הטוב שה' נתן לך. ואיך שמחים? בשיתוף! כשחולקים את הטוב עם אחרים, השמחה הופכת כפולה ומשולשת.

החקלאי שנותן מהפירות הכי טובים מגלה שהשדה שלו ימשיך לפרוח, והלב שלו ימלא בשמחה.

ילדים יקרים, הקב"ה מצפה

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסע צפירה

הילד/ה הזוכה
רננה יוסף
מפתח תקווה

תשובה מפרשת פינחס:
"ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-
הר העברים הזה וראה את-האָרֶץ
אשר נתתי לבני ישראל"

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

גם אנו - כל אחד ואחת מאיתנו - יכולים ללמוד מאותם צדיקים, ולשאוף
ללכת בדרכם: להיות טובים יותר, לשמור על הפה, לדבר יפה, ללמוד
תורה בשמחה ולעזור לאחרים. צדיקים אינם נולדים כך - הם עובדים
קשה על עצמם יום יום, צעד אחרי צעד. וגם אנחנו - עם רצון

והתמדה - יכולים לגדול ולהתעלות.

שבת שלום

סיפורי צדיקים

שעון של ברכה

פעם אחת, בעיר נתיבות, חי יהודי יקר בשם
הרב אליהו קדושים. הוא היה שען - אדם
שמתקן שעונים - וכולם אהבו אותו בזכות
טוב לבו.

יום ששי אחד, לקראת כניסת השבת, הגיע
שליח מיוחד לחנותו של הרב קדושים.
הוא אמר לו: "הצדיק הגדול הבבא סאלי
שלח אותי. יש לנכד שלו בר מצווה,
והוא ביקש ממני להביא לו שעון
יפה כמתנה." הרב קדושים נאנח
בכאב: "אח, הלוואי שיכולתי
לעזור... אתמול בלילה גנבים
פרצו לחנות שלי וגנבו את כל
השעונים. לא נשאר לי כלום."

השליח חזר אל הבבא סאלי וסיפר לו. אבל הצדיק חיך
ואמר: "תחזור שוב. יש שם שעון."

השליח הלך פעם שנייה - ושוב נענה בשלילה. הבבא סאלי חזר ושלח
אותו בשלישית. הפעם, רגע לפני שוויתר, החליט לבדוק מגירה צדדית
ישנה. ופתאום - מצא שם שעון אחד ויחיד, יפהפה, בדיוק במידה של נער
בר מצווה! הרב קדושים הביא את השעון לצדיק, שנשק לו בשמחה ושילם
עליו. הרב קדושים סירב ואמר: "זה השעון האחרון שנשאר לי... לפחות
אקיים בזה מצווה!" אבל הבבא סאלי התעקש לשלם, ואמר: "תבוא אליי
שבוע הבא."

כשהגיע, הצדיק נתן לו מספר מטבעות ואמר: "יהיה לך שפע גדול וברכה
בפרנסה" ואכן - מאותו יום נפתחו שערי הברכה!

ילדים יקרים, מסיפור זה אנו למדים על גדולתם של הצדיקים, אשר
יכלו לצפות למרחוק מכח קדושתם הגדולה. איך זכו לכך? בזכות עבודת
המידות, לימוד התורה הקדושה ושמירה על קדושת העיניים, הפה
והמחשבה.

נפלאות הבריאה

שמואל
קורייב

פכה חי התרנגול

לתרנגול יש כרבלת אדמה על הראש - כאשר אצל הזכר היא
גדולה ובולטת יותר. לתרנגול אין שניים, ולכן הוא בולע אבנים
קטנות שעוזרות לו לטחון את האוכל בתוך הקבה. הוא אוכל
גרגרים, חרקים ותולעים, ומחפש אותם על ידי חפירה עם רגליו.
לתרנגול יש חמש אצבעות בכל רגל: ארבע קדימה ואחת אחורה,
מה שעוזר לו לעמוד יציב. הוא שותה מים רק כשהוא מרים את
הראש - כי אין לו שרירים שימשכו מים כלפי מטה.

התרנגול מתנהג על
- וזה עוזר נגד
תולעים קטנים
ו ט פ י ל י ם
שנדבקים לו
לנצות.

אמא תרנגולת והאפרוחים

התרנגולת מטילה ביצה כמעט בכל יום.
הדגירה על הביצים נמשכת עשרים ואחת יממות. האפרוח
בוקע עם שן קטנה בקצה המקור. ואפרוחים שומעים
קולות עוד מהביצה! לפעמים אפילו "מדברים" אחד
עם השני לפני הבקיעה. והפל מדהים - כשהם
בוקעים, הם כבר מסגלים ללכת! ממש מיד. פלא
גדול של הבריאה.

ולסיום - חז"ל מזכירים את התרנגול כדוגמה לגבורה. הוא קטן, אבל עומד באומץ מול
בעלי חיים אחרים, שומר על הלהקה, ולא מתפחד - זו גבורה טבעית שנתן
לו ה'.

איזו חכמה נפלאה טמונה בצפור אחת! כשרואים את כל הסדר, היפי והדיוק
הלב מתמלא התרגשות, שמחה והכרת תודה לבורא עולם.

התרנגול

שְׁלוֹם יְלָדִים יְקָרִים!
בְּעוֹלָם שֶׁבָּרָא ה' יֵשׁ פְּלָאִים מְדַהֲמִים.
כָּל חַיָּה וְצִפּוֹר מִלֵּאָה בְּחֻמָּה עֲמוּקָה.
הַיּוֹם נִלְמַד עַל אַחַת הַחַיּוֹת הַכִּי מַעֲנִינֹת
וְהַיּוֹ מְפֹרֶת - הַתְּרַנְגּוֹל.

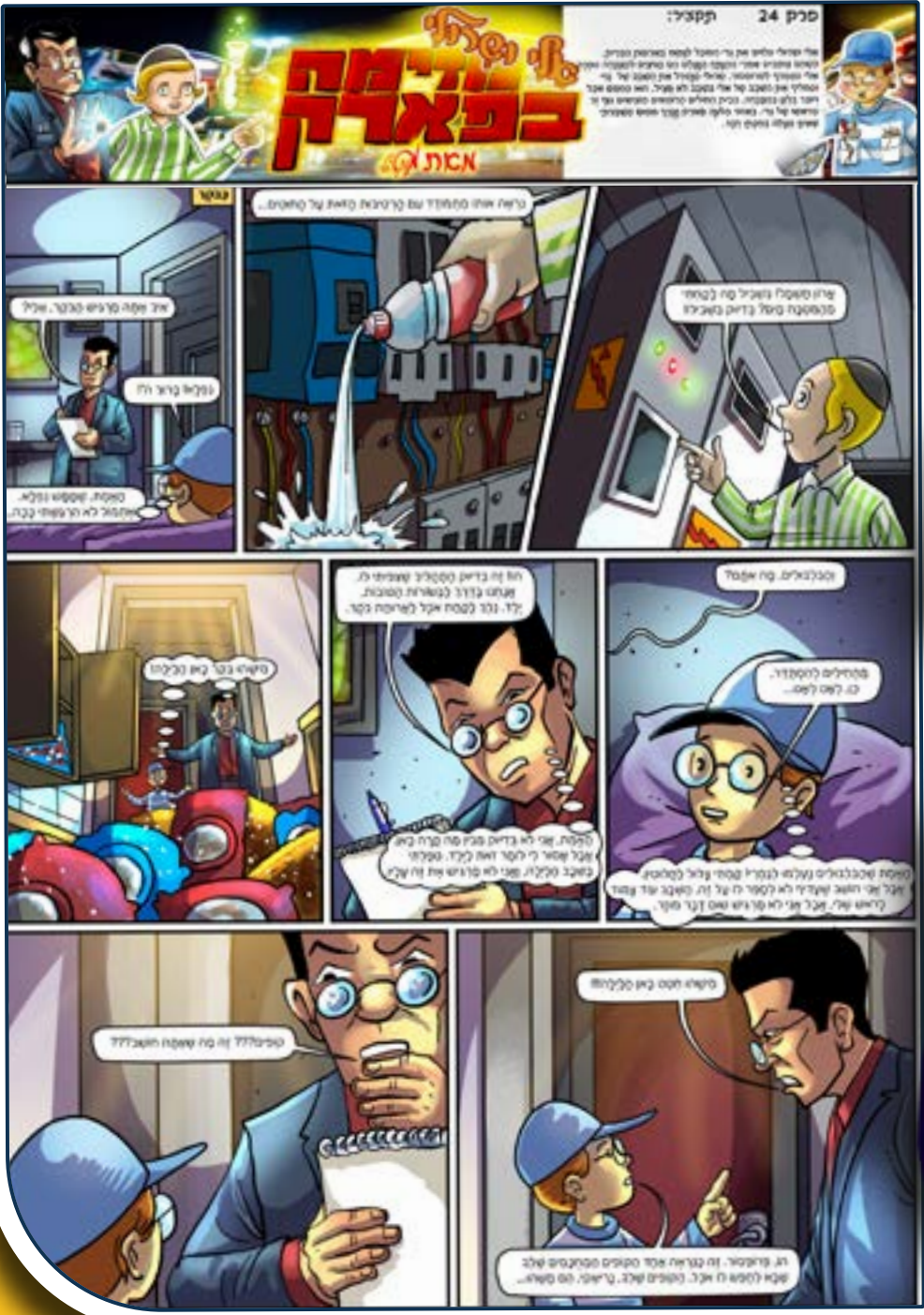
קוקריקו!

הַתְּרַנְגּוֹל מְשִׁמֵּעַ קוֹל מִיַּחַד מְקַדֵּם בְּבֹקֶר, עוֹד
לִפְנֵי שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ זורחת. חֲכָמִים אָמְרוּ שֶׁה' נָתַן
לוֹ בִּינָה לְהִבִּין מַתִּי עוֹלָה הַשֶּׁחַר, וְלָכֵן אֲנִי
מְבַרְכִים בְּכָל בֹּקֶר בְּבִרְכּוֹת הַשֶּׁחַר: "הַנּוֹתָן
לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהִבָּחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה."

ראייה חדשה

הַתְּרַנְגּוֹל רוֹאֶה צְבָעִים, וְהַעֲיָנִים שֶׁלוֹ חֲדוֹת מְאוֹד. הוּא קוֹלֵט
תְּנוּעָה מִהִירָה, וְגַם רוֹאֶה קֶרְנֵי אוֹר שֶׁאֲנִיחֵנוּ לֹא רוֹאִים.
הַעֲיָנִים שֶׁלוֹ נִמְצְאוּ בְּצִדֵּי הָרֹאשׁ - וְהוּא רוֹאֶה כְּמַעֲט לְכָל
הַפִּינִים בְּלִי לְהִזִּיז אֶת הָרֹאשׁ.

בְּלִילָה, הַתְּרַנְגּוֹלִים יֹשְׁנִים עַל מְקוֹלֹת עֵץ גְּבוּהִים, וְעוֹלִים שָׁם
בְּקַפִּיצָה. הֵם יֹשְׁנִים בְּעֵינִים פְּקוּחוֹת חֲלָקִית, כְּדִי לְהִרְגִּישׁ
סִכְנָה אִם מִיִּשְׁהוּ מִתְקָרֵב.

בפאדק

אמא שואלת את
הבן שלה: "מה
תעשה שתהיה
גדול כמו
אבא?"
הבן משיב:
"דיאטה!!!"

שיכור ופוזל נתקעים אחד
בשני ברחוב.
אומר השיכור: אולי תסתכל
לאן שאתה הולך?
אומר לו הפוזל: אולי תלך
לאן שאתה מסתכל!

איש בא לרופא שיניים
ופותח את הפה.
"מצטער", אומר לו הרופא,
"אין לי מה לעשות איתך,
יש לך רק שיני זהב".
"כן", משיב האיש, "אני
רוצה שתתקין לי אזעקה".

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה ותמר חכם | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

לעילוי נשמת | לעילוי נשמת | לעילוי נשמת | לעילוי נשמת | לעילוי נשמת
 רפאל יעקב ישראל חי בן איריס | גמילה עטיה בת זהבה ז"ל | יהודה עטיה בן מרים ז"ל | נתנאל אברהם בן תחיה |

לרפואה שלימה
נתנאל אברהם בן תחיה

לעילוי נשמת
יהודה עטיה בן מרים ז"ל

לעילוי נשמת
גמילה עטיה בת זהבה ז"ל

לעילוי נשמת
רפאל יעקב ישראל חי בן איריס

נר תמיד
 לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
 ולע"נ שושנה מהדין בת זיוה ע"ה